

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2008/98/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 19 ноември 2008 година

относно отпадъците и за отмяна на определени директиви

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

(1) Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно отпадъците ⁽⁴⁾ установява законодателната рамка за обработката на отпадъци в Общността. Тя дава определения за ключови понятия като отпадък, оползотворяване и обезвреждане, въвежда основни изисквания към управлението на отпадъците, по-специално задължението за учреждение или предприятие, което извършва действия по управление на отпадъци, да притежава разрешение или да бъде регистрирано, както и задължението за държавите-членки да

изготвят планове за управление на отпадъците. Тя установява също така основни принципи като задължението отпадъците да бъдат третирани по начин, който няма отрицателно въздействие върху околната среда и здравето на човека, насърчаване прилагането на йерархия на отпадъците, и, в съответствие с принципа „замърсителят плаща“, изискването, че разходите за обезвреждане на отпадъците трябва да се поемат от настоящия притежател, предишните притежатели на отпадъците или от производителя на продукта, който се образуват отпадъците.

(2) Решение № 1600/2002/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юли 2002 г. за установяване на Шеста програма за действие на Общността за околната среда ⁽⁵⁾ призовава за развитието или преразглеждането на законодателството за отпадъците, включително за изясняване на разликата между отпадъци и неотпадъчни продукти и за разработване на мерки за предотвратяване и управление на отпадъците, включително задаването на цели.

(3) В Съобщението на Комисията от 27 май 2003 г. относно Тематична стратегия за предотвратяване и рециклиране на отпадъците се отбелязва необходимостта от оценка на съществуващите определения за оползотворяване и обезвреждане, нуждата от общоприложимо определение за рециклиране и от дискусията относно определението за отпадъци.

(4) В резолюцията си от 20 април 2004 г. относно горепосоченото съобщение ⁽⁶⁾ Европейският парламент призова Комисията да обмисли възможността Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 г. за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването ⁽⁷⁾ да обхване сектора на отпадъците като цяло. Той също така отправи искане към Комисията да направи ясно разграничение между оползотворяване и обезвреждане и да изясни разликата между отпадъци и неотпадъчни продукти.

⁽¹⁾ ОВ С 309, 16.12.2006 г., стр. 55.

⁽²⁾ ОВ С 229, 22.9.2006 г., стр. 1.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 13 февруари 2007 г. (ОВ С 287 Е, 29.11.2007 г., стр. 135), Обща позиция на Съвета от 20 декември 2007 г. (ОВ С 71 Е, 18.3.2008 г., стр. 16) и Позиция на Европейския парламент от 17 юни 2008 г. (все още непубликувана в Официален вестник). Решение на Съвета от 20 октомври 2008 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 114, 27.4.2006 г., стр. 9.

⁽⁵⁾ ОВ L 242, 10.9.2002 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ С 104 Е, 30.4.2004 г., стр. 401.

⁽⁷⁾ ОВ L 257, 10.10.1996 г., стр. 26. Директива, заместена с Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 24, 29.1.2008 г., стр. 8).

- (5) В заключенията си от 1 юли 2004 г. Съветът призова Комисията да представи предложение за преразглеждането на определени аспекти на Директива 75/442/ЕИО, отменена и заменена с Директива 2006/12/ЕО, с оглед изясняване на разликата между отпадъци и неотпадъчни продукти и тази между оползотворяване и обезвреждане.
- (6) Първата цел на всяка политика в областта на отпадъците следва да бъде минимизирането на отрицателните последици от образуването и управлението на отпадъците върху човешкото здраве и околната среда. Политиката в областта на отпадъците също следва да има за цел да намали използването на ресурси и да поощрява прилагането на практика на йерархията на отпадъците.
- (7) В своята резолюция от 24 февруари 1997 г. относно приемането на стратегия на Общността за управление на отпадъците ⁽¹⁾ Съветът потвърди, че предотвратяването на образуването на отпадъци следва да бъде първи приоритет на управлението на отпадъците и че повторната употреба и рециклирането на материалите следва да бъдат предпочетени пред оползотворяване на отпадъците за получаване на енергия, когато и доколкото те са най-добрите варианти с оглед на околната среда.
- (8) Необходимо е, следователно, да се преразгледа Директива 2006/12/ЕО, за да се изяснят ключови понятия като определенията за отпадъци, оползотворяване и обезвреждане, да се засилят мерките, които трябва да се вземат за предотвратяване на отпадъците, да се възприеме подход, отчитащ целия жизнен цикъл на продуктите и материалите, а не само отпадъчната фаза, и да се насочат усилията към намаляване на въздействието върху околната среда на образуването и управлението на отпадъци, като по този начин се повиши икономическата стойност на отпадъците. Освен това оползотворяването на отпадъци и употребата на оползотворени материали следва да се насърчава с оглед опазването на природните ресурси. В интерес на яснотата и четивността, Директива 2006/12/ЕО следва да се отмени и замени с нова директива.
- (9) Тъй като повечето значителни дейности по управлението на отпадъците вече са обхванати от законодателството на Общността в областта на околната среда, важно е настоящата директива да бъде приспособена към този подход. Поставянето на ударение върху екологичните цели, установени в член 174 на Договора, би позволило по-тясно фокусиране върху въздействието на образуването и управлението на отпадъци върху околната среда по време на целия жизнен цикъл на ресурсите. Следователно правното основание за настоящата директива следва да бъде член 175.
- (10) Следва да се прилагат ефективни и последователни правила за третиране на отпадъците по отношение на движимо имущество, от което притежателят се освобождава или възнамерява да се освободи, или е длъжен да се освободи, като се предвидят и определени изключения.
- (11) Необходимо е статусът, дали са отпадъци, на незамърсените изкопани почви и други съществуващи в природата материали, които се използват на обекти, различни от обектите, от които са били изкопани, да се разглежда в съответствие с определението за отпадъци и с разпоредбите отнасящи се до страничните продукти или статуса за край на отпадъка съгласно настоящата директива.
- (12) Регламент (ЕО) № 1774/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 2002 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти, непредназначени за консумация от човека ⁽²⁾ предвижда, *inter alia*, съответни контролни механизми по отношение на събирането, превоза, преработката, използването и обезвреждането на всички странични животински продукти, включително отпадъци с животински произход, с оглед предотвратяване на риска за здравето на животните и хората. Необходимо е, следователно, да се изясни връзката с този регламент, като се избягва дублирането на норми чрез изключване от обхвата на настоящата директива на страничните животински продукти, когато те са предназначени за употреби, които не се считат за дейности, свързани с отпадъци.
- (13) В светлината на опита, придобит при прилагането на Регламент (ЕО) № 1774/2002, е целесъобразно да се изясни обхватът на законодателството относно отпадъците и на неговите разпоредби относно опасните отпадъци във връзка със страничните животински продукти, уредени от Регламент (ЕО) № 1774/2002. Когато страничните животински продукти носят потенциални рискове за здравето, приложимият правен инструмент за преодоляване на такава рискове е Регламент (ЕО) № 1774/2002 и следва да се избягва излишно дублиране на негови разпоредби със законодателството относно отпадъците.
- (14) Класификацията на отпадъци като опасни отпадъци следва да се основава, *inter alia*, на законодателството на Общността относно химичните продукти, по-специално по отношение на класификацията на препаратите като опасни, включително прилаганите за тази цел пределно допустими концентрации. Опасните отпадъци следва да се регулират от стриктни спецификации, така че да се предотвратят или ограничат, в рамките на възможното, потенциалните отрицателни последици за околната среда и човешкото здраве, дължащи се на неподходящо управление. Освен това е необходимо да се запази системата, по която отпадъците и опасните отпадъци са класифицирани в съответствие със списъка на вида на отпадъците, последно установен в Решение 2000/532/ЕО ⁽³⁾ на Комисията, с цел да се насърчава хармонизирана класификация на отпадъците и да се осигури хармонизирано определяне на опасните отпадъци в Общността.

⁽²⁾ ОВ L 273, 10.10.2002 г., стр. 1.

⁽³⁾ Решение 2000/532/ЕО от 3 май 2000 г. заменящо Решение 94/3/ЕО за установяване на списък на отпадъците в съответствие с член 1, буква а) на Директива 75/442/ЕИО на Съвета относно отпадъците и Решение 94/904/ЕО на Съвета за установяване на списък на опасните отпадъци в съответствие с член 1, параграф 4 на Директива 91/689/ЕИО на Съвета относно опасните отпадъци (ОВ L 226, 6.9.2000 г., стр. 3).

⁽¹⁾ ОВ С 76, 11.3.1997 г., стр. 1.

- (15) Необходимо е да се прави разграничение между предварителното съхраняване на отпадъци до събирането им, събирането на отпадъци и съхраняването на отпадъци до тяхното третиране. Учреждения или предприятия, които произвеждат отпадъци в процеса на дейностите си, не следва да се разглеждат като участващи в управлението на отпадъците и като подлежащи на разрешение за съхранението на отпадъците си до тяхното събиране.
- (16) Под „предварително съхраняване на отпадъци“, в рамките на определението за събиране на отпадъци, се разбира дейност по съхраняване на отпадъци до събирането им в съоръжения, където те се разтоварват, за да се подготвят за последващо транспортиране до друг обект с цел оползотворяване или обезвреждане. За целите на настоящата директива следва да се прави разграничение между предварителното съхраняване на отпадъци до събирането им и съхраняването на отпадъци до третирането им съобразно вида на отпадъците, обема и срока на съхранение и целта на събирането. Това разграничение следва да се прави от държавите-членки. Съхраняването на отпадъци до оползотворяването им за срок от три или повече години, както и съхраняването на отпадъци до обезвреждането им за срок от една или повече години, се урежда от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 г. относно депонирането на отпадъци ⁽¹⁾.
- (17) Схемите за събиране на отпадъци, които не се извършват на професионална основа, не следва да подлежат на регистрация, тъй като носят по-малък риск и допринасят за разделното събиране на отпадъци. Примери за такива схеми са събирането на лекарства с изтекъл срок на годност от аптеките, схемите за обратно събиране в магазини за потребителски стоки и общински схеми в училищата.
- (18) В настоящата директива следва да се включат определения за предотвратяване, повторна употреба, подготовка за повторна употреба, третиране и рециклиране с оглед изясняване на обхвата на тези понятия.
- (19) Определенията за оползотворяване и обезвреждане трябва да бъдат изменени, за да се гарантира ясно разграничаване между двете понятия, въз основа на действителната разлика във въздействието им върху околната среда чрез заместване на природни ресурси в икономиката и като се признават потенциалните ползи за околната среда и здравето на човека от използването на отпадъците като ресурс. Освен това могат да се разработят насоки за изясняване на случаи, при които е трудно да се приложи на практика това разграничение или където класифицирането на дейността като оползотворяване не отговаря на реалното въздействие на операцията върху околната среда.
- (20) Настоящата директива следва също така да изясни кога изгарянето на твърди битови отпадъци е ефективно от енергийна гледна точка и може да бъде считано за дейност по оползотворяване.
- (21) Дейностите по обезвреждане, състоящи се от освобождаване в морета и океани, включително заравяне под морското дъно, се регулират също от международни конвенции, по-специално Конвенцията за предотвратяване на замърсяването на морската среда от преднамерено изхвърляне на отпадъци и други материали, съставена в Лондон на 13 ноември 1972 г. и протоколите към нея от 1996, изменени през 2006 г.
- (22) Не следва да се смесват различните аспекти на определението за отпадъци и, при необходимост, следва да се прилагат съответните процедури за странични продукти, които не са отпадъци, от една страна, и за отпадъци, които престават да бъдат отпадъци, от друга страна. За да се уточнят някои аспекти на определението за отпадък, настоящата директива следва да изясни:
- в кои случаи вещества или предмети, получени в резултат от производствен процес, чиято главна цел не е производството на такива вещества или предмети, представляват странични продукти, а не отпадъци. Решението, че определено вещество не е отпадък може да се вземе единствено въз основа на координиран подход, който се актуализира редовно, и в случаите, когато то е съвместимо с опазването на околната среда и на човешкото здраве. Ако се позволява употребата на страничен продукт въз основа на екологичен лиценз или общи екологични норми, това може да се използва от държавите-членки като инструмент за вземане на решение, че не се очаква тя да доведе до цялостно вредно въздействие върху околната среда или човешкото здраве; предметите или веществата следва да разглеждат като странични продукти единствено когато са изпълнени определени условия. Тъй като страничните продукти спадат към категорията на продуктите, техният износ следва да отговаря на изискванията на съответното законодателство на Общността; и
 - в кои случаи определени отпадъци престават да бъдат отпадъци, като установи критерии за край на отпадъка, които осигуряват висока степен на опазване на околната среда и екологична и икономическа полза; сред възможните категории отпадъци, за които следва да се разработят спецификации и критерии за „край на отпадъка“, включително за отпадъците от строителство и разрушаване, някои видове пепели и шлаки, метален скрап, инертни материали, автомобилни гуми, текстил, компост, отпадъчна хартия и стъкло. За целите на достигане до статуса на край на отпадъка, дейността по оползотворяване може да бъде сведена до проверка на отпадъците с цел удостоверяване, че те отговарят на критериите за статус на край на отпадъка.
- (23) С оглед проверка или изчисляване дали са постигнати целите за рециклиране и оползотворяване, установени в Директива 94/62/ЕО от 20 декември 1994 г. на Европейския парламент и на Съвета относно опаковките и отпадъците от опаковки ⁽²⁾, Директива 2000/53/ЕО на

⁽¹⁾ ОВ L 182, 16.7.1999 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 365, 31.12.1994 г., стр. 10.

Европейския парламент и на Съвета от 18 септември 2000 г. относно излезлите от употреба превозни средства ⁽¹⁾, Директива 2002/96/ЕО на европейския парламент и на Съвета от 27 януари 2003 г. относно отпадъци от електрическо и електронно оборудване (ОЕЕО) ⁽²⁾ и Директива 2006/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 г. относно батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори ⁽³⁾, както и останалото законодателство на Общността в тази област, количествата отпадъци, които са престанали да бъдат отпадъци, следва да бъдат отчетени като рециклирани и оползотворени отпадъци, когато изискванията на това законодателство относно рециклирането и оползотворяването са изпълнени.

- (24) Въз основа на определението за отпадък, с цел повишаване на сигурността и последователността, Комисията може да приеме насоки за уточняване кога, в определени случаи, вещества или предмети стават отпадък. Такива насоки могат да бъдат разработени, *inter alia*, за електрическото и електронното оборудване, както и за превозните средства.
- (25) Целесъобразно е разходите да бъдат разпределени по такъв начин, че да отразяват реалните разходи за околната среда от образуването и управлението на отпадъците.
- (26) „Замърсителят плаща“ е ръководен принцип на европейско и международно равнище. Причинителят на отпадъци и притежателят на отпадъци следва да ги управляват по начин, който гарантира висока степен на защита за околната среда и човешкото здраве.
- (27) Въвеждането в настоящата директива на разширената отговорност на производителя е едно от средствата за подпомагане на разработването и производството на стоки, при които се отчита напълно и се улеснява ефективното използване на ресурси по време целия им жизнен цикъл, включително тяхната поправка, повторна употреба, разглобяване и рециклиране, без да се възпрепятства свободното движение на стоки на вътрешния пазар.
- (28) Настоящата директива следва да допринесе за доближаването на ЕС към едно „рециклиращо общество“, което се стреми да избягва образуването на отпадъци и ги използва като ресурс. По специално, Шестата програма за действие на Общността за околната среда призовава за мерки, насочени към гарантиране на разделяне при източника, събиране и рециклиране на приоритетните потоци от отпадъци. В съответствие с тази цел и като средство за улесняване или подобряване на потенциала за оползотворяване, отпадъците следва да се събират отделно, ако това е осъществимо от техническа, екологична и икономическа гледна точка, преди да преминат действията по оползотворяване, които дават най-благоприятните резултати за околната среда като цяло. Държавите-членки следва да насърчават разделянето на опасните

съединения от потоците от отпадъци, ако това е необходимо за постигане на съобразено с околната среда управление.

- (29) Държавите-членки следва да подкрепят използването на рециклируеми материали, като рециклируема хартия в съответствие с йерархията на отпадъците и с цел изграждане на рециклиращо общество и не следва да подкрепят депонирането или изгарянето на подобни рециклируеми материали, когато това е възможно.
- (30) С оглед прилагане на принципите за предпазни мерки и превантивни действия, съдържащи се в член 174, параграф 2 от Договора, е необходимо да се установят общи цели в областта на околната среда за управление на отпадъците в рамките на Общността. По силата на тези принципи, Общността и държавите-членки трябва да установят рамка за предотвратяване, намаляване и, доколкото това е възможно, премахване от самото начало на източниците на замърсяване или вредно въздействие чрез приемане на мерки, с които да се елиминират установените рискове.
- (31) Йерархията на отпадъците като цяло определя приоритетния ред на това какво представлява най-добрата възможност за околната среда в законодателството и в политиката относно отпадъците, като отклонението от тази йерархия може да се окаже необходимо за специфични потоци от отпадъци, когато това е оправдано по причини като, *inter alia*, техническа пригодност, икономическа перспективност и опазване на околната среда.
- (32) За да се даде възможност на Общността като цяло сама да извършва обезвреждането на отпадъците и да оползотворява смесените битови отпадъци, събирани от домакинствата, и да се позволи на държавите-членки да напредват индивидуално към тази цел, е необходимо да се предвиди създаването на мрежа за сътрудничество, обхващаща съоръженията за обезвреждане и тези за оползотворяване на смесените битови отпадъци, събирани от домакинствата, като се вземат предвид географските особености и необходимостта от специални съоръжения за определени типове отпадъци.
- (33) За целите на прилагането на Регламент (ЕО) 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно превози на отпадъци ⁽⁴⁾, смесените битови отпадъци, посочени в член 3, параграф 5 от посочения регламент, остават смесени битови отпадъци, дори когато са преминали третиране, което не е променило съществено свойствата им.
- (34) Важно е опасните отпадъци да са обозначени в съответствие с международните и общностните стандарти. Когато обаче тези отпадъци се събират отделно от домакинствата, това не следва да поражда задължение за домакинствата да попълват изискваната документация.

⁽¹⁾ ОВ L 269, 21.10.2000 г., стр. 34.

⁽²⁾ ОВ L 37, 13.2.2003 г., стр. 24.

⁽³⁾ ОВ L 266, 26.9.2006 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 190, 12.7.2006 г., стр. 1.

- (35) В съответствие с йерархията на отпадъците и с цел намаляване на емисиите на парникови газове, които се отделят от депонирането на отпадъци в депа, е важно да се улесни тяхното разделно събиране и правилното третиране на биологичните отпадъци, за да бъде произведен безопасен за околната среда компост и други материали на основата на биологични отпадъци. След оценка на управлението на биологичните отпадъци, Комисията ще представи предложения за законодателни мерки, ако е целесъобразно.
- (36) Може да се приемат минимални технически стандарти относно дейности по третиране на отпадъци, които не са обхванати от Директива 96/61/ЕО, когато са налице доказателства, че ще бъде извлечена полза при условие че се опазват човешкото здраве и околната среда, и когато координираният подход за прилагане на настоящата директива ще осигури защитата на човешкото здраве и околната среда.
- (37) Необходимо е да се доуточни обхватът и съдържанието на задължението за планиране на управлението на отпадъците и да се интегрира в процеса на разработка или преразглеждане на такива планове необходимостта да се вземат предвид въздействията на образуването и управлението на отпадъци върху околната среда. Когато е целесъобразно, следва също така да се държи сметка за изискванията за планиране на отпадъците, посочени в член 14 от Директива 94/62/ЕО и в стратегията за ограничаване на биоразградимите отпадъци, които постъпват в депата, предвидена в член 5 от Директива 1999/31/ЕО.
- (38) Държавите-членки могат да прилагат екологичните разрешения или общите екологични норми за определени причинители на отпадъци, без това да засяга правилното функциониране на вътрешния пазар.
- (39) Съгласно Регламент (ЕО) № 1013/2006, държавите-членки могат да предприемат необходимите мерки за предотвратяване на превози на отпадъци, несъобразени с техните планове за управление на отпадъците. Чрез дерогация от посочения регламент, на държавите-членки следва да бъде разрешено да ограничат пристигащите пратки, предназначени за инсталации за изгаряне, определени като оползотворяване, когато е установено, че национални отпадъци трябва да бъдат обезвредени или че тези отпадъци трябва да бъдат третирани по начин, който не отговаря на техните национални планове за управление на отпадъците. Приема се, че някои държави-членки могат да нямат възможност да осигурят мрежа от пълния набор от инсталации за окончателно оползотворяване на тяхна територия.
- (40) За да се подобри начинът, по който се предприемат действията по предотвратяване на отпадъците в държавите-членки, и за да се улесни разпространението на най-добрите практики в тази област, е необходимо да се засилят разпоредбите, отнасящите се до предотвратяването на отпадъци, и да се въведе изискване държавите-членки да разработят програми за предотвратяване на отпадъците, които да се съсредоточат върху ключовите въздействия върху околната среда и да вземат предвид целия жизнен цикъл на продуктите и материалите. Тези мерки следва да имат за цел прекъсването на връзката между икономически растеж и последствията за околната среда, свързани с образуването на отпадъци. Заинтересованите страни, както и обществеността, следва да имат възможност да участват в разработката на програмите и да имат достъп до тях след изготвянето им, съобразно Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за осигуряване участието на обществеността при изготвянето на определени планове и програми, отнасящи се до околната среда⁽¹⁾. Следва да се разработят цели за предотвратяването на отпадъци и за прекъсването на връзката между икономическия растеж и екологичните въздействия, свързани с образуването на отпадъците, които цели по целесъобразност да обхващат ограничаването на неблагоприятното въздействие на отпадъците и на образуваните количества отпадъци.
- (41) С оглед на превръщането на Европа в рециклиращо общество с високо равнище на ефективност при използването на ресурсите следва да се определят цели за подготовката за повторна употреба и рециклирането на отпадъците. Държавите-членки прилагат различни подходи към събирането на домакински отпадъци и на други отпадъци с подобен характер и състав. Поради това е целесъобразно тези цели да отчитат различните системи за събиране на отпадъците в различните държави-членки. Потоците от отпадъци от друг произход, сходни с домакинските отпадъци, включват отпадъците, посочени в категория 20 от списъка, установен с Решение 2005/532/ЕО на Комисията.
- (42) Икономическите инструменти могат да играят определяща роля в постигането на целите за предотвратяване и управление на отпадъците. Отпадъците често имат стойност като ресурс и по-нататъшното прилагане на икономически инструменти може да доведе до максимални ползи за околната среда. Затова прилагането на такива инструменти на съответното ниво следва да се насърчава, като се подчертава, че самите държавите-членки могат да вземат решения за тяхното използване.
- (43) Определени разпоредби относно обработката на отпадъци, предвидени в Директива 91/689/ЕО на Съвета от 12 декември 1991 г. относно опасните отпадъци⁽²⁾, следва да бъдат изменени, за да се отстранят остарелите разпоредби и да се увеличи яснотата на текста. В интерес на опростяване на законодателството на Общността, тези разпоредби следва да бъдат включени в настоящата директива. С оглед изясняване начина на действие на забраната за смесване, посочена в Директива 91/689/ЕО, и с оглед опазване на околната среда и човешкото здраве, изключенията от забраната за смесване следва да отговарят освен това на най-добрите налични техники, определени в Директива 96/61/ЕО. Поради това, Директива 91/689/ЕО следва да бъде отменена.

(1) ОВ L 156, 25.6.2003 г., стр. 17.

(2) ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр. 20.

- (44) В интерес на опростяване на законодателството на Общността и отразяване на ползите за околната среда, съответните разпоредби от Директива 75/439/ЕИО на Съвета от 16 юни 1975 г. относно обезвреждането на отработени масла⁽¹⁾ следва да бъдат включени в настоящата директива, а Директива 75/439/ЕИО следователно, следва да бъде отменена. Управлението на отработени масла следва да бъде в съответствие с приоритетния ред на йерархията на отпадъците и следва да се отдава предпочитание на варианти, които обезпечават най-благоприятните резултати за околната среда като цяло. Разделното събиране на отработени масла остава от решаващо значение за правилното им управление и за предотвратяването на вредите за околната среда от неправилното им обезвреждане.
- (45) В случай на нарушение на разпоредбите на настоящата директива държавите-членки следва да предвидят ефективни, съразмерни и възпиращи санкции за физическите и юридически лица, отговорни за управлението на отпадъци, като причинители на отпадъци, притежатели, търговци, брокери, предприятия за превоз и събиране, учреждения или предприятия, които извършват дейности по третиране на отпадъци и схеми за управление на отпадъците. Държавите-членки могат освен това да предприемат мерки за възстановяване на разходите, произтичащи от неспазване на законодателството и от коригиращи мерки, без да се засягат разпоредбите на Директива 2004/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети⁽²⁾.
- (46) Мерките, които са необходими за прилагането на настоящата директива, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията⁽³⁾.
- (47) По-специално, на Комисията следва да бъдат предоставени правомощията да установява критерии по отношение на редица въпроси, като условията, при които предмет следва да се счита за страничен продукт, статусът за край на отпадъка и определянето на отпадъците, които се считат за опасни, както и да установи подробни правила относно методите за прилагане и изчисляване с оглед проверката на съответствието с целите на рециклирането, заложили в настоящата директива. Освен това, на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да коригира приложенията към техническия и научния напредък и да уточни прилагането на формулата за инсталациите за изгаряне, посочена в Приложение II, R1. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.

⁽¹⁾ ОВ L 194, 25.7.1975 г., стр. 23.

⁽²⁾ ОВ L 143, 30.4.2004 г., стр. 56.

⁽³⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

- (48) В съответствие с параграф 34 от Междунституционално споразумение за по-добро законотворчество⁽⁴⁾, държавите-членки се насърчават да изготвят за себе си и в интерес на Общността, свои собствени таблици, които да представят, доколкото е възможно, съответствието между директивата и мерките за транспониране, и да ги направят обществено достояние.

- (49) Тъй като целта на настоящата директива, а именно, опазване на околната среда и човешкото здраве, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради обхвата и въздействието на директивата, може да бъде по-добре постигната на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, установен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, установен в гореспоменатия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет и обхват

Настоящата директива определя мерките за защита на околната среда и човешкото здраве посредством предотвратяване или намаляване на вредното въздействие от образуването и управлението на отпадъци, както и чрез намаляване на цялостното въздействие от използването на ресурси и чрез повишаване на ефективността на това използване.

Член 2

Изключване от обхвата

1. От обхвата на настоящата директива се изключват:

- а) изпуснати в атмосферата отпадъчни газове;
- б) земя (*in situ*), включително неизкопана замърсена почва и трайно свързани със земята сгради;
- в) незамърсена почва и други материали в естествено състояние, изкопани по време на строителни дейности, когато е сигурно, че материалът ще бъде използван за целите на строителството в естественото си състояние на площадката, от която е изкопан;

⁽⁴⁾ ОВ С 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

г) радиоактивни отпадъци;

д) извадени от употреба експлозивни;

е) фекална материя, ако не попада в обхвата на параграф 2, буква б), слама и други естествени неопасни материали от селското или горското стопанство, които се използват в земеделието, лесовъдството или за производството на енергия от такава биомаса посредством процеси или методи, които не увреждат околната среда и не застрашават човешкото здраве;

2. От обхвата на настоящата директива се изключват следните отпадъци, доколкото попадат в приложното поле на други законодателни актове на Общността:

а) отпадъчни води;

б) странични животински продукти, включително преработени продукти, попадащи в приложното поле на Регламент (ЕО) № 1774/2002, с изключение на предназначения за изгаряне, депониране или използване в инсталация за биогаз или компост;

в) трупове на умрели, но не заклани животни, включително такива, които са убити, за да се прекрати разпространението на епизоотични болести, и които се обезвреждат в съответствие с Регламент (ЕО) № 1774/2002;

г) отпадъци, получени от проучването, добива, обработката и съхранението на минерални суровини и при експлоатацията на кариери, попадащи в обхвата на Директива 2006/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. относно управлението на отпадъците от миннодобивните индустрии ⁽¹⁾.

3. Без да се засяга спазването на задълженията, произтичащи от други приложими законодателни актове на Общността, седименти, преместени в повърхностни води с цел управление на водите и водните пътища или предотвратяване на наводнения, смекчаване на последствията от наводнения и суша или култивация на земята, се изключват от обхвата на настоящата директива, ако е доказано, че седиментите са безопасни.

4. Чрез отделни директиви могат да се установят специфични правила за конкретни случаи, или правила, допълващи тези на настоящата директива, които да се прилагат за управление на определени категории отпадъци.

Член 3

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1. „отпадък“ е всяко вещество или предмет, от който притежателят се освобождава или възнамерява да се освободи, или е длъжен да се освободи;

2. „опасни отпадъци“ са отпадъци, които притежават едно или повече опасни свойства, посочени в приложение III;

3. „отработени масла“ са всички смазочни или индустриални масла на минерална или синтетична основа, негодни за употреба по първоначалното им предназначение, като отработени моторни и трансмисионни масла, смазочни масла, турбинни и хидравлични масла;

4. „биологични отпадъци“ са биоразградими отпадъци от парковете и градините, хранителни и кухненски отпадъци от домакинствата, ресторантите, заведенията за обществено хранене и търговските обекти, както и подобни отпадъци от хранително-преработвателните предприятия;

5. „причинител на отпадъци“ е лице, чиято дейност води до образуването на отпадъци (първичен причинител на отпадъци), или лице, което осъществява предварителна обработка, смесване или други действия, водещи до промяна на естеството или състава на отпадъка;

6. „притежател на отпадъци“ е причинителят на отпадъци или физическото или юридическото лице, което има фактическа власт върху отпадъците;

7. „търговец“ е всяко предприятие, което действа от свое име като принципал при закупуването и последващата продажба на отпадъците, включително тези търговци, които физически не притежават отпадъците;

8. „брокер“ е всяко предприятие, което организира оползотворяването или обезвреждането на отпадъците от името на други лица, включително тези брокери, които физически не притежават отпадъците;

9. „управление на отпадъци“ означава събирането, превозването, оползотворяването и обезвреждането на отпадъци, включително надзорът върху тези дейности и следексплоатационните дейности по депата, както и действията, предприети в качеството на търговец или брокер;

10. „събиране“ е натрупването на отпадъци, включително предварителното им сортиране и предварителното съхраняване с цел превозването им до съоръжение за третиране на отпадъци;

⁽¹⁾ ОВ L 102, 11.4.2006 г., стр. 15.

11. „разделно събиране“ е събирането, при което поток от отпадъци се разделя по вид и естество на отпадъците с оглед улесняване на специфична обработка;
12. „предотвратяване“ означава мерките, взети преди веществото, материалът или продуктът да стане отпадък, с което се намалява:
- а) количеството отпадъци, включително чрез повторната употреба на продуктите или удължаването на жизнения им цикъл;
 - б) вредното въздействие от образуваните отпадъци върху околната среда и човешкото здраве, или
 - в) съдържанието на вредни вещества в материалите и продуктите;
13. „повторна употреба“ означава всяка дейност, посредством която продуктите или компонентите, които не са отпадъци, се използват отново за целта, за която са били предназначени;
14. „третиране“ означава дейностите по оползотворяване или обезвреждане, включително подготовката преди оползотворяването или обезвреждането;
15. „оползотворяване“ означава всяка дейност, която има като основен резултат използването на отпадъка за полезна цел чрез замяна на други материали, които иначе биха били използвани за изпълнението на конкретна функция, или подготовката на отпадъка да изпълнява тази функция в производствено предприятие или в икономиката като цяло. Приложение II съдържа неизчерпателен списък на дейностите по оползотворяване;
16. „подготовка за повторна употреба“ означава дейности по оползотворяване, представляващи проверка, почистване или ремонт, посредством които продуктите или компонентите на продукти, които са станали отпадък, се подготвят, за да могат да бъдат използвани повторно без каквато и да е друга предварителна обработка;
17. „рециклиране“ означава всяка дейност по оползотворяване, посредством която отпадъчните материали се преработват в продукти, материали или вещества, за първоначалната им цел или за други цели. То включва преработването на органични материали, но не включва оползотворяване за получаване на енергия и преработване в материали, които ще се използват като горива или за насипни дейности;
18. „регенериране на отработени масла“ означава всеки процес на рециклиране, чрез който могат да се произведат базисни масла чрез рафиниране на отработени масла, по-специално чрез отстраняване на замърсителите, продуктите на окисление и добавките, съдържащи се в тези масла;
19. „обезвреждане“ означава всяка дейност, която не е оползотворяване, дори когато дейността има като вторична последица възстановяването на вещества или енергия. Приложение I съдържа неизчерпателен списък на дейностите по обезвреждане;
20. „най-добри налични техники“ означава най-добрите налични техники, определени в член 2, параграф 11 от Директива 96/61/ЕО.

Член 4

Йерархия на отпадъците

1. В законодателството и в политиката за предотвратяване и управление на отпадъците се прилага като приоритетен ред следната йерархия на отпадъците:

- а) предотвратяване;
- б) подготовка за повторна употреба;
- в) рециклиране;
- г) друго оползотворяване, например оползотворяване за получаване на енергия; и
- д) обезвреждане.

2. При прилагането на посочената в параграф 1 йерархия на отпадъците, държавите-членки предприемат мерки за насърчаване на вариантите, които обезпечават най-благоприятните за околната среда резултати като цяло. Това може да наложи специфични потоци от отпадъци да се отклонят от йерархията, когато това се основава на съображения, свързани с жизнения цикъл на отпадъците, във връзка с цялостното въздействие на образуването и управлението на такива отпадъци.

Държавите-членки гарантират, че разработването на законодателство и политика по отношение на отпадъците е напълно прозрачен процес, като съблюдават съществуващите национални правила за консултациите и ангажирането на гражданите и заинтересованите лица.

Държавите-членки вземат предвид общите принципи за опазване на околната среда - на предпазни мерки и на устойчивост, техническата осъществимост и икономическата приложимост, опазването на ресурсите, както и цялостното въздействие върху околната среда, човешкото здраве, икономиката и обществото, в съответствие с членове 1 и 13.

Член 5

Странични продукти

1. Вещество или предмет, които са резултат на производствен процес, чиято основна цел не е производството на това вещество или предмет, могат да не бъдат разглеждани като отпадък по смисъла на член 3, точка 1, а като страничен продукт, само ако са спазени следните условия:

- а) по-нататъшната употреба на веществото или предмета е ясно определена;
- б) веществото или предметът могат да се използват пряко без по-нататъшна обработка, различна от обичайната промишлена практика;
- в) веществото или предметът са произведени като неразделна част от производствен процес; и
- г) по-нататъшната употреба е законна, т.е. веществото или предметът отговарят на всички съответни продуктови, екологични и свързани със защитата на човешкото здраве изисквания, съобразени с конкретната им употреба, и няма да доведат до цялостно вредно въздействие върху околната среда или човешкото здраве.

2. Въз основа на посочените в параграф 1 условия могат да бъдат приети мерки за определяне на критериите, които трябва да бъдат спазени, за да може определени вещества или предмети да бъдат считани като страничен продукт, а не като отпадък по смисъла на член 3, точка 1. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 39, параграф 2.

Член 6

Статус за край на отпадъка

1. Някои определени отпадъци престават да са отпадъци по смисъла на член 3, точка 1, когато са преминали през процес на оползотворяване, включително рециклиране, и отговарят на определени критерии, които трябва да се разработят съгласно следните условия:

- а) съществува обичайна практика за използването на веществото или предмета за специфични цели;
- б) за това вещество или предмет съществува пазар или търсене;
- в) веществото или предметът отговарят на техническите изисквания за специфичните цели, и са в съответствие със съществуващите закони и стандарти, приложими към продуктите; и

- г) употребата на веществото или предмета няма да доведе до цялостно вредно въздействие върху околната среда или човешкото здраве.

Критериите включват пределни допустими стойности за замърсителите, когато това е необходимо, и отчитат вероятни вредни въздействия на веществото или предмета върху околната среда.

2. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, свързани с приемането на критериите по параграф 1 и определящи вида отпадъци, към които такива критерии се прилагат, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 39, параграф 2. Следва да се разгледат специфични критерии за край на отпадъка, наред с другото, най-малко за инертни материали, хартия, стъкло, метал, автомобилни гуми и текстил.

3. Отпадък, който престава да бъде отпадък съгласно параграфи 1 и 2, също престава да бъде отпадък за целите на оползотворяването и рециклирането, определени в Директиви 94/62/ЕО, 2000/53/ЕО, 2002/96/ЕО и 2006/66/ЕО и други съответни законодателни актове на Общността, когато са изпълнени изискванията за рециклиране или оползотворяване съгласно посочените законодателни актове.

4. Когато по установената в параграфи 1 и 2 процедура не са определени критерии на общностно равнище, държавите-членки могат да решат за всеки отделен случай дали даден отпадък е престанал да бъде отпадък, като вземат предвид приложимата съдебна практика. Те нотифицират Комисията за тези решения в съответствие с Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. относно определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти и на правилата относно услугите на информационното общество⁽¹⁾, когато това се изисква от разпоредбите на посочената директива.

Член 7

Списък на отпадъците

1. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, отнасящи се до актуализиране на списъка на отпадъците, установен с Решение 2000/532/ЕО, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 39, параграф 2. Списъкът на отпадъците включва опасни отпадъци и отчита произхода и състава на отпадъците, както, когато това е необходимо, пределните допустими стойности за концентрация на опасни вещества. Списъкът на отпадъците е задължителен по отношение на определянето на отпадъците, които трябва да бъдат считани като опасни. Включването на вещество или предмет в списъка не означава, че е отпадък при всички обстоятелства. Вещество или предмет се счита за отпадък, само когато отговаря на определението по член 3, точка 1.

⁽¹⁾ ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37.

2. Държава-членка може да счита даден отпадък за опасен, дори и той да не е включен като опасен в списъка на отпадъците, в случаите, когато проявява едно или повече от посочените в приложение III свойства. Държавата-членка незабавно нотифицира Комисията за всеки такъв случай. Тя ги отбелязва в предвидения от член 37, параграф 1 доклад и предоставя на Комисията цялата информация по въпроса. Списъкът се преразглежда, като се вземат предвид получените нотификации, за да се вземе решение относно неговото адаптиране.

3. Когато държава-членка разполага с доказателство, че даден отпадък, който е включен в списъка за опасни отпадъци, не проявява никое от изброените в приложение III свойства, тя може да разглежда този отпадък като неопасен отпадък. Държавата-членка незабавно нотифицира Комисията за всеки такъв случай и предоставя на Комисията необходимите доказателства. Списъкът се преразглежда, като се вземат предвид получените нотификации, за да се вземе решение относно неговото адаптиране.

4. Прекласификацията на опасните отпадъци като неопасни отпадъци не може да се извършва чрез разреждане или смесване на отпадъците с цел намаляване на началните концентрации на опасни вещества до нива под праговете, определящи отпадъците като опасни.

5. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, свързани с изменението на списъка с цел да се вземе решение за неговото адаптиране съгласно параграфи 2 и 3, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 39, параграф 2.

6. Държавите-членки могат да разглеждат отпадъците като неопасни отпадъци в съответствие със списъка на отпадъците, посочен в параграф 1.

7. Комисията гарантира, че списъкът на отпадъците, както и всички негови преразгледани варианти, спазват по целесъобразност принципите на яснота, понятност и достъпност по отношение на потребителите и най-вече на малките и средни предприятия (МСП).

ГЛАВА II

ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ

Член 8

Разширена отговорност на производителя

1. За да се засили повторната употреба, предотвратяването на отпадъците, рециклирането и друг вид оползотворяване на отпадъците, държавите-членки могат да предприемат законодателни или незаконодателни мерки, за да гарантират, че всяко физическо или юридическо лице, което по занятие разработва, произвежда, обработва, третира, продава или внася продукти (производител на продукта) носи разширена отговорност на производител.

Тези мерки могат да включват приемането на върнати продукти и на отпадъците, останали след употребата на тези продукти, както и последващото управление на отпадъците и финансовата отговорност за тези дейности. Тези мерки могат да включват задължението да се предостави информация на обществеността за това в каква степен продуктът може да бъде употребен повторно и рециклиран.

2. Държавите-членки могат да предприемат съответни мерки за насърчаване на разработването на продукти, за да се намали въздействието им върху околната среда и образуването на отпадъци в процеса на производството и последващата употреба на продуктите, както и за да се гарантира, че оползотворяването и обезвреждането на продуктите, които са се превърнали в отпадъци, се извършва в съответствие с членове 4 и 13.

Тези мерки могат да насърчават, *inter alia*, разработването, производството и пускането на пазара на продукти, които са подходящи за многократна употреба, които са технически издръжливи и които, след като са се превърнали в отпадъци, са годни за целесъобразно и безопасно оползотворяване и за обезвреждане, съобразено с опазването на околната среда.

3. При прилагане на разширената отговорност на производителя държавите-членки вземат предвид техническата осъществимост и икономическата приложимост, както и цялостното въздействие върху околната среда, човешкото здраве и въздействието в социален аспект, като вземат предвид необходимостта от гарантиране на доброто функциониране на вътрешния пазар.

4. Засилената отговорност на производителя се прилага, без да се засяга отговорността за управление на отпадъците, предвидена в член 15, параграф 1, и без да се засягат разпоредбите на съществуващото специфично законодателство в областта на потоците от отпадъци и на продуктите.

Член 9

Предотвратяване на отпадъци

След консултация със заинтересованите страни Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета следните доклади, придружени по целесъобразност от предложения за необходимите мерки в подкрепа на дейностите по предотвратяване на отпадъци и на прилагането на посочените в член 29 програми за предотвратяване, които да включват:

a) до края на 2011 г. междинен доклад за развитието на производството на отпадъци и обхвата на предотвратяването на отпадъци, включително формулиране на политика за създаване на продукти с екодизайн, която решава проблемите както с образуването на отпадъци, така и с наличието на опасни вещества в отпадъците, с оглед насърчаването на технологии за производство на трайни продукти, които могат да бъдат повторно употребявани и рециклирани;

б) до края на 2011 г. формулиране на план за действие за мерки за по-нататъшна подкрепа на европейско равнище с цел по-специално промяна на съществуващите модели на потребление;

в) до края на 2014 г. поставяне на цели за предотвратяване на отпадъци и за прекъсване на връзката между икономическия растеж и екологичните въздействия, свързани с образуването на отпадъците, до 2020 г. въз основа на най-добрите съществуващи практики, включително, ако е необходимо, преразглеждане на индикаторите, посочени в член 29, параграф 4.

Член 10

Оползотворяване

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че отпадъците преминават през дейности за оползотворяване в съответствие с членове 4 и 13.

2. Когато е необходимо за спазването на разпоредбата на параграф 1, и за улесняване или подобряване на оползотворяването, отпадъците се събират разделно, ако това е осъществимо от техническа, екологична и икономическа гледна точка, и не се смесват с други отпадъци или други материали с различни свойства.

Член 11

Повторна употреба и рециклиране

1. Държавите-членки предприемат мерки по целесъобразност за подпомагане на повторната употреба на продуктите и на дейности по подготовка за повторна употреба, по-специално чрез насърчаване създаването на мрежи за повторна употреба и поправки и подкрепата за тях, използването на икономически инструменти, критерии за доставка, количествени цели или други мерки.

Държавите-членки предприемат мерки за насърчаване на висококачествено рециклиране и за тази цел въвеждат схеми за разделно събиране на отпадъци, когато това е технически, екологично и икономически приложимо, за да се гарантират необходимите стандарти за качество на съответните рециклиращи сектори.

При спазване на член 10, параграф 2, в срок до 2015 г. се въвежда разделно събиране най-малко за следните отпадъчни продукти: хартия, метал, пластмаса и стъкло.

2. За постигане на съответствие с целите на настоящата директива и за превръщането на Европа в рециклиращо общество с високо ниво на ефективност при използването на ресурсите, държавите-членки предприемат необходимите мерки, насочени към постигането на следните цели:

а) до 2020 г. подготовката за повторна употреба и рециклиране на отпадъчни материали, най-малко като хартия, метал, пластмаса и стъкло от домакинствата и евентуално от други

източници, доколкото тези потоци от отпадъци наподобяват домакинските отпадъци, следва да се увеличи най-малко до 50 % от общото тегло;

б) до 2020 г. подготовката за повторна употреба, рециклиране и друго оползотворяване на материали, включително насипни дейности с използване на отпадъци за заместване на други материали, на неопасни отпадъци от строителство и разрушаване, с изключение на материали в естествено състояние, определени в категория 17 05 04 в списъка на отпадъците, следва да се увеличи най-малко до 70 % от теглото;

3. Комисията изработва подробни правила за методите на прилагане и изчисляване с цел да се удостовери спазването на целите, посочени в параграф 2 от настоящия член, като взема предвид Регламент (ЕО) № 2150/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2002 г. относно статистиката на отпадъците⁽¹⁾. Те могат да включват преходни периоди за държави-членки, които през 2008 г. са рециклирали с по-малко от 5 % във всяка от категориите отпадъци, посочени в параграф 2. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 39, параграф 2 от настоящата директива.

4. Най-късно до 31 декември 2014 г. Комисията преразглежда мерките и целите, посочени в параграф 2, с оглед, ако е необходимо, укрепване на целите и разглеждане на поставянето на цели за други потоци от отпадъци. Докладът на Комисията, придружен по целесъобразност от предложение, се изпраща до Европейския парламент и до Съвета. Докладът на Комисията отчита съответните последици за околната среда, икономиката и обществото, които произтичат от поставянето на целите.

5. В съответствие с член 37 на всеки три години държавите-членки представят на Комисията доклади относно своите резултати във връзка с постигането на целите. Ако целите не са постигнати, този доклад включва причините за непостигането им и действията, които държавата-членка възнамерява да приеме за постигане на тези цели.

Член 12

Обезвреждане

Държавите-членки гарантират, че когато не е предприето оползотворяване на отпадъците в съответствие с член 10, параграф 1, отпадъците преминават през дейности по безопасно обезвреждане в съответствие с разпоредбите на член 13, относно опазването на човешкото здраве и околната среда.

⁽¹⁾ ОВ L 332, 9.12.2002 г., стр. 1.

Член 13

Защита на човешкото здраве и на околната среда

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че управлението на отпадъците се извършва, без да се застрашава човешкото здраве, без да се вреди на околната среда, и по-конкретно:

- a) без риск за водата, въздуха, почвата, растенията или животните;
- b) без да се предизвиква неудобство чрез шум или миризми; и
- v) без да се въздейства отрицателно върху природната среда или местата, които са обект на специален интерес.

Член 14

Разходи

1. В съответствие с принципа „замърсителят плаща“, разходите за управление на отпадъците се понасят от първоначалния причинител на отпадъците или от настоящите или предишните притежатели на отпадъците.

2. Държавите-членки могат да решат, че разходите за управление на отпадъците се понасят частично или изцяло от производителя на продукта, от който произтичат отпадъците, както и че дистрибуторите на такъв продукт могат да поделят помежду си тези разходи.

ГЛАВА III

УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ

Член 15

Отговорност за управлението на отпадъците

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че всеки първоначален причинител на отпадъци или друг притежател извършва самостоятелно третирането на отпадъците или поверява третирането на търговец, организация или предприятие, извършващи дейности по третиране на отпадъци, или третирането се организира от частна или обществена организация за събиране на отпадъци, в съответствие с членове 4 и 13.

2. Когато отпадъците са прехвърлени от първоначалния причинител или притежател към едно от посочените в параграф 1 физически или юридически лица за предварително третиране, не отпада отговорността за извършване на цялостно оползотворяване или обезвреждане като общо правило.

Без да се засяга прилагането на Регламент (ЕО) № 1013/2006, държавите-членки могат да определят условията за носене на отговорност и да решат в какви случаи първоначалният причинител носи отговорността по цялата верига на третиране

или в кои случаи отговорността на причинителя и на притежателя може да бъде поделена или прехвърлена между лицата, участващи във веригата за третиране.

3. Държавите-членки могат да решат, в съответствие с член 8, че отговорността за организирането на управлението на отпадъците се поема частично или изцяло от производителя на продукта, от който произтичат отпадъците, както и че дистрибуторите на такъв продукт могат да споделят тази отговорност.

4. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че на тяхната територия организациите или предприятията, които събират или превозват отпадъци по занятие, доставят събраните и превозени отпадъци до подходящи инсталации за третиране, като спазват разпоредбите на член 13.

Член 16

Принципи на самодостатъчност и близост

1. Държавите-членки вземат подходящи мерки, в сътрудничество с други държави-членки, когато това е необходимо или препоръчително, за създаване на интегрирана и подходяща мрежа от инсталации за обезвреждане на отпадъци, както и на инсталации за оползотворяване на смесени битови отпадъци, събрани от частни домакинства, включително когато това събиране обхваща такива отпадъци от други причинители, като се вземат предвид най-добрите налични техники.

Чрез дерогация от Регламент (ЕО) № 1013/2006, държавите-членки могат, с оглед защита на мрежата си от инсталации, да ограничат влизашите в страната пратки от отпадъци, предназначени за инсталациите за изгаряне, категоризирани като инсталации за оползотворяване, когато се установи, че такива пратки ще доведат до необходимост от обезвреждане на национални отпадъци или от третиране на тези отпадъци по начин, който не е в съответствие с техните планове за управление на отпадъците. Държавите-членки нотифицират Комисията за всяко такова решение. По екологични съображения държавите-членки могат също да ограничат излизашите от страната пратки с отпадъци, както е предвидено в Регламент (ЕО) № 1013/2006.

2. Мрежата се проектира по начин, който да позволи на Общността като цяло да постигне самодостатъчност в обезвреждането на отпадъците, както и в оползотворяването на отпадъците, посочени в параграф 1, а на държавите-членки - да напредват към тази цел индивидуално, като отчитат географските условия или необходимостта от специализирани инсталации за определени видове отпадъци.

3. Мрежата позволява отпадъците да бъдат обезвреждани или отпадъците, посочени в параграф 1, да бъдат оползотворявани в една от най-близките подходящи инсталации посредством най-подходящите методи и технологии, за да се осигури високо ниво на защита на околната среда и на общественото здраве.

4. Принципите на близост и самодостатъчност не означават, че всяка държава-членка трябва да притежава на своя територия пълния набор от инсталации за окончателно оползотворяване.

Член 17

Контрол на опасни отпадъци

Държавите-членки предприемат необходимите действия, за да гарантират, че производството, събирането и превозът на опасни отпадъци, както и тяхното съхранение и обработка се извършват при условия, осигуряващи защита за околната среда и човешкото здраве, с цел спазване на разпоредбите на член 13, включително действия за осигуряване на проследяване от производството до крайната цел и контрол на опасните отпадъци, с цел изпълнение на изискванията на членове 35 и 36.

Член 18

Забрана за смесване на опасни отпадъци

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че опасните отпадъци не се смесват нито с други опасни отпадъци, нито с други отпадъци, вещества или материали. Смесването включва разрездането на опасни вещества.

2. Чрез дерогация от параграф 1 държавите-членки могат да позволяват смесване, при условие че:

а) дейността по смесване се извършва от организация или предприятие, което е получило разрешение в съответствие с член 23;

б) разпоредбите на член 13 са изпълнени и не се увеличава вредното въздействие на управлението на отпадъците върху човешкото здраве и околната среда; и

в) дейността по смесване отговаря на най-добрите налични техники.

3. Когато опасни отпадъци са смесени по начин, който противоречи на правилото, посочено в параграф 1, се извършва разделяне, когато това е възможно и необходимо, съобразно критериите за техническа и икономическа осъществимост, за да се спазва член 13.

Член 19

Етикетиране на опасни отпадъци

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че в процеса на събиране, превозване и временно съхраняване, опасните отпадъци са опаковани и етикетирани в съответствие с действащите международни и общностни стандарти.

2. При пренос на опасни вещества в границите на държава-членка, те се придружават от идентификационен документ, който може да е в електронен формат, съдържащ съответните данни, определени в приложение Б към Регламент (ЕО) № 1013/2006.

Член 20

Опасни отпадъци, образувани от домакинства

Членове 17, 18, 19 и 35 не се прилагат за смесени отпадъци, образувани от домакинства.

Членове 19 и 35 не се прилагат за отделни фракции от опасни отпадъци, образувани от домакинства, до приемането им за събиране, обезвреждане или оползотворяване от организация или предприятие, което е получило разрешение или е регистрирано съгласно членове 23 или 26.

Член 21

Отработени масла

1. Без да се засягат установените в членове 18 и 19 задължения във връзка с управлението на опасни отпадъци, държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че:

а) отработените масла се събират разделно, когато това е технически възможно;

б) отработените масла се третира в съответствие с членове 4 и 13;

в) когато това е технически изпълнимо и икономически приложимо, не се смесват отработени масла с различни характеристики, както и не се смесват отработени масла с други видове отпадъци или вещества, ако такова смесване затруднява третирането им.

2. За целите на разделното събиране на отработени масла и правилното им третиране, държавите-членки могат, според националните си условия, да прилагат допълнителни мерки като технически изисквания, отговорност на производителя, икономически инструменти или доброволни споразумения.

3. Ако съгласно националното законодателство за отработените масла съществуват изисквания за регенериране, държавите-членки могат да предвидят изискване за регенерирането на тези отработени масла, ако това е технически изпълнимо, и, чрез прилагане на членове 11 или 12 от Регламент (ЕО) № 1013/2006, могат да ограничат трансграничните превози на отработени масла от техните територии до инсталациите за изгаряне или за съвместно изгаряне, за да дадат приоритет на регенерирането на отработени масла.

Член 22

Биологични отпадъци

Държавите-членки предприемат мерки, при необходимост, и съгласно членове 4 и 13, за да насърчат:

- а) разделното събиране на биологичните отпадъци с цел компостиране и анаеробно разграждане на биологични отпадъци;
- б) третирането на биологичните отпадъци по начин, който осигурява висока степен на защита на околната среда;
- в) използването на безопасни за околната среда материали, произведени от биологични отпадъци.

Комисията извършва оценка по отношение на управлението на биологичните отпадъци с цел да представи предложение, ако това е целесъобразно. Оценката проучва възможността за определяне на минимални изисквания по отношение на управлението на биологични отпадъци и критерии за качеството на компоста и отпадъците от анаеробно разграждане на биологични отпадъци, за да се гарантира високо ниво на опазване на човешкото здраве и околната среда.

ГЛАВА IV

РАЗРЕШЕНИЯ И РЕГИСТРАЦИИ

Член 23

Издаване на разрешения

1. Държавите-членки изискват от всички организации или предприятия, които възнамеряват да извършват третиране на отпадъци, да получат разрешение от компетентния орган.

Тези разрешения определят най-малко следното:

- а) видовете и количествата отпадъци, които могат да бъдат третирани;
- б) за всеки вид разрешена дейност, техническите и всякакви други изисквания, свързани с разглеждания обект;
- в) мерките за безопасност и превантивните мерки, които трябва да бъдат предприети;
- г) методът, който трябва да се използва за всеки вид дейност;

д) дейности за наблюдение и контрол, при необходимост;

е) разпоредби за закриване и за следексплоатационни дейности, при необходимост.

2. Разрешения могат да се издават за определен период и да бъдат подновявани.

3. Когато компетентният орган счита, че предвиденият метод за третиране е неприемлив от гледна точка на защитата на околната среда, и по-специално, когато методът не отговаря на изискванията по член 13, той отказва да издаде разрешението.

4. Високата степен на енергийна ефективност при оползотворяването за получаване на енергия е условие за издаването на всяко разрешение за изгаряне или за съвместно изгаряне, придружавано с оползотворяване за получаване на енергия.

5. При условие че отговаря на изискванията на настоящия член, всяко разрешение, издадено съгласно друго национално или общностно законодателство, може да бъде комбинирано с разрешението, което се изисква по параграф 1, за да се получи едно разрешение, когато по този начин се избягва ненужното дублиране на информация и двойната работата на оператора или компетентния орган.

Член 24

Освобождаване от изисквания за разрешение

Държавите-членки могат да освободят организациите или предприятията от посоченото в член 23, параграф 1 изискване за следните дейности:

- а) обезвреждане на техните собствени неопасни отпадъци на мястото на производство; или
- б) оползотворяване на отпадъци.

Член 25

Условия за освобождаване

1. Когато държава-членка желае да позволи освобождаване от изискванията за разрешение, както е предвидено в член 24, тя приема за всеки вид дейност общи правила, които определят видовете и количествата отпадъци, които могат да бъдат обхванати от освобождаване, както и метода на третиране, който трябва да се използва.

Тези правила се определят, за да се гарантира, че отпадъците се третират в съответствие с член 13. При дейности по обезвреждане, посочени в член 24, буква а), тези правила следва да са съобразени с най-добрите налични техники.

2. Освен предвидените в параграф 1 общи правила, държавите-членки определят специфични условия за освобождаване от изискванията за разрешение, свързани с опасни отпадъци, включително видовете дейност, както и всякакви други необходими изисквания за осъществяването на различни форми на оползотворяване, и, когато това е целесъобразно, пределно допустимите стойности за съдържание на опасни вещества в отпадъците, както и пределно допустимите стойности за емисии.

3. Държавите-членки информират Комисията за общите правила, установени съгласно параграфи 1 и 2.

Член 26

Регистрация

Когато следните лица не подлежат на изисквания за разрешение, държавите-членки гарантират, че компетентният орган води регистър на:

- а) организации или предприятия, които събират или превозват отпадъци по занятие;
- б) търговци или брокери; и
- в) организации или предприятия, които съгласно член 24 подлежат на освобождаване от изискванията за разрешение.

Когато това е възможно, съществуващата документация, с която разполагат компетентните органи, се използва за придобиването на необходимата при регистрирането информация, за да се намалят административните затруднения.

Член 27

Минимални стандарти

1. Минималните технически стандарти за дейностите по третиране, за които се изисква разрешение съгласно член 23, могат да се приемат, когато са налице доказателства, че от тези минимални стандарти може да произтече полза по отношение на опазването на човешкото здраве и на околната среда. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат съгласно процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 39, параграф 2.

2. Тези минимални стандарти обхващат само онези дейности за третиране на отпадъци, които не са в приложното поле на Директива 96/61/ЕО или не са годни да бъдат включени в обхвата на посочената директива.

3. Тези минимални стандарти:

- а) са насочени към основните въздействия върху околната среда на дейността за третиране на отпадъците;
- б) гарантират, че отпадъците се третират в съответствие с член 13,
- в) вземат предвид най-добрите налични техники, и
- г) по целесъобразност, включват елементи, свързани с качеството на третирането и технологичните изисквания.

4. Минимални стандарти за дейностите по третиране, за които се изисква регистрация съгласно член 26, букви а) и б), се приемат, когато са налице доказателства, че от тези минимални стандарти може да произтече полза по отношение на опазването на човешкото здраве и околната среда или на предотвратяването на стресения на вътрешния пазар, включително елементи, свързани с техническата квалификация на организациите за събиране и превоз и на търговците или брокерите.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 39, параграф 2.

ГЛАВА V

ПЛАНОВЕ И ПРОГРАМИ

Член 28

Планове за управление на отпадъците

1. Държавите членки гарантират, че техните компетентни органи ще разработят, в съответствие с членове 1, 4, 13 и 16, един или повече планове за управление на отпадъците.

Тези планове, поотделно или в комбинация, обхващат цялата географска територия на въпросната държава-членка.

2. Плановете за управление на отпадъците съдържат анализ на текущото състояние на управлението на отпадъците в съответния географски регион, мерките, които трябва да се предприемат за подобряване на съобразената с околната среда подготовка за повторна употреба, рециклиране, оползотворяване и обезвреждане на отпадъци, както и оценка на начина, по който планът ще подпомогне изпълнението на целите и прилагането на разпоредбите на настоящата директива.

3. Плановете за управление на отпадъците съдържат, по целесъобразност, и като се отчита географското ниво и обхвата на района за планиране, най-малко за следното:

- а) вида, количеството и източника на отпадъците, образувани в границите на територията, отпадъците, които е вероятно да бъдат превозени от или до националната територия, както и оценка на образуването на потоци от отпадъци в бъдеще;
 - б) съществуващите схеми за събиране на отпадъци и основни инсталации за обезвреждане и оползотворяване, включително всякакви специални договорености за отработени масла, опасни отпадъци или потоци от отпадъци, уредени със специфично общностно законодателство;
 - в) оценка на необходимостта от нови схеми за събиране, закриване на съществуващи инсталации за отпадъци, допълнителна инфраструктура от инсталации за отпадъци в съответствие с член 16, както и, при необходимост, съотносимите към това инвестиции;
 - г) достатъчно информация за критериите за местоположение при определяне на обекта, както и за капацитета за бъдещото обезвреждане или за основните инсталации за оползотворяване, ако е необходимо;
 - д) общи политики за управление на отпадъците, включително предвидени технологии и методи за управление на отпадъците или политики за отпадъци, които предизвикват специфични проблеми във връзка с управлението на отпадъците;
4. Като се имат предвид географското ниво и обхвата на района за планиране, планът за управление на отпадъците може да съдържа следното:

- а) организационни аспекти, свързани с управлението на отпадъци, включително описание на разпределението на отговорностите между обществените и частните участници, които осъществяват управлението на отпадъците;
- б) оценка на ползата и целесъобразността от използването на икономически и други инструменти за решаване на различни проблеми в областта на отпадъците, като се взима предвид необходимостта от поддържане на гладкото функциониране на вътрешния пазар;
- в) използване на разяснителни кампании и предоставяне на информация, насочена към широката общественост като цяло или към специфични групи от потребители;

г) замърсени в миналото площадки за обезвреждане на отпадъци и мерки за тяхното възстановяване.

5. Плановете за управление на отпадъците са в съответствие с изискванията за планиране на отпадъците, уредени в член 14 от Директива 94/62/ЕО, както и със стратегията за намаляване на биоразградимите отпадъци, постъпващи в депа, посочени в член 5 от Директива 1999/31/ЕО.

Член 29

Програми за предотвратяване на отпадъци

1. В съответствие с членове 1 и 4 държавите-членки разработват програми за предотвратяване на отпадъци не по-късно от 12 декември 2013 г.

Такива програми се включват, по целесъобразност, или в предвидените в член 28 планове за управление на отпадъците, или в други програми по политиката в областта на околната среда, или функционират като отделни програми. Ако такава програма бъде включена в план за управление на отпадъците или в други програми, мерките за предотвратяване на отпадъци следва да бъдат ясно определени.

2. В предвидените в параграф 1 програми се поставят целите за предотвратяване на отпадъци. Държавите-членки описват съществуващите мерки за предотвратяване на образуването на отпадъци и правят оценка на ползата от посочените в приложение IV примерни мерки или от други подходящи мерки.

Целта на такива цели и мерки е да се прекъсне връзката между икономическия растеж и въздействието върху околната среда, свързано с образуването на отпадъци.

3. Държавите-членки определят подходящи специфични качествени или количествени контролни показатели за мерките за предотвратяване на отпадъци, приети за наблюдение и оценка на напредъка в изпълнението на мерките, и могат да определят специфични качествени или количествени цели и индикатори, различни от посочените в параграф 4, за същата цел.

4. Индикатори за мерките за предотвратяване на отпадъци могат да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 39, параграф 3.

5. Комисията създава система за обмен на информация относно най-добрите практики по отношение на предотвратяването на отпадъци и разработва насоки за подкрепа на държавите-членки при изготвянето на програмите.

Член 30

Оценка и преразглеждане на плановете и програмите

1. Държавите-членки гарантират, че плановете за управление на отпадъците и програмите за предотвратяване на отпадъци се оценяват най-малко на всеки шест години и се ревизират, когато това е необходимо и, по целесъобразност, в съответствие с членове 9 и 11.

2. Европейската агенция за околна среда се приканва да включи в годишния си доклад преглед на напредъка по изпълнението и прилагането на програми за предотвратяване на отпадъци.

Член 31

Участие на обществеността

Държавите-членки гарантират, че съответните заинтересовани страни и органи, както и широката общественост, имат възможността да участват в разработването на плановете за управление на отпадъци и на програмите за предотвратяване на образуването на отпадъци, и имат достъп до тях след разработването им, в съответствие с Директива 2003/35/ЕО или, ако е уместно, с Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 г. относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда⁽¹⁾. Те предоставят плановете и програмите на общодостъпна интернет страница.

Член 32

Сътрудничество

Държавите-членки си сътрудничат при необходимост с другите заинтересовани държави-членки и с Комисията в разработването на плановете за управление на отпадъците и програмите за предотвратяване образуването на отпадъци в съответствие с членове 28 и 29.

Член 33

Информация, която се предоставя на Комисията

1. Държавите-членки информират Комисията за посочените в членове 28 и 29 планове за управление на отпадъците и програми за предотвратяване образуването на отпадъци, след тяхното приемане, както и за всички съществени ревизии на плановете и програмите.

2. Форматът за нотифициране на информацията относно приемането и съществените изменения по тези планове и програми се приемат в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 39, параграф 3.

⁽¹⁾ ОВ L 197, 21.7.2001 г., стр. 30.

ГЛАВА VI

ПРОВЕРКИ И ДОКУМЕНТИРАНЕ

Член 34

Проверки

1. Организации или предприятия, които извършват дейности по третиране на отпадъци, организации или предприятия, които събират или превозват отпадъци по занятие, търговци и брокери, както и организации или предприятия, които образуват опасни отпадъци, подлежат на съответни периодични проверки от компетентните органи.

2. Проверките на дейностите по събиране и превоз обхващат произхода, естеството, количеството и местоназначението на събраните и превозваните отпадъци.

3. Държавите-членки могат да вземат предвид регистрациите, получени по схемата на Общността по управление на околната среда и одитиране (EMAS), по-специално що се отнася до периодичността и интензивността на проверките.

Член 35

Документация

1. Организацията или предприятията, посочени в член 23, параграф 1, причинителите на опасни отпадъци и организацията и предприятията, които събират или превозват опасни отпадъци по занятие, или действат като търговци и брокери на опасни отпадъци, водят хронологичен отчет за количеството, естеството и произхода на отпадъците и, където е уместно, предназначението, периодичността на събиране, начина на транспортиране и метода на третиране, предвидени за отпадъка, и предоставят тази информация на компетентните органи при поискване.

2. Документацията за опасни отпадъци се съхранява за срок от най-малко три години, с изключение на организации и предприятия, транспортиращи опасни отпадъци, които трябва да съхраняват тази документация за период от най-малко 12 месеца.

Документни доказателства, че дейностите по управление на отпадъците са извършени, се предоставят при поискване на компетентните органи или на предишен притежател.

3. Държавите-членки могат да изискат от причинителите на неопасни отпадъци да спазват разпоредбите на параграфи 1 и 2.

Член 36

Привеждане в изпълнение и санкции

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да забранят изоставянето, изхвърлянето или неконтролираното управление на отпадъци.

2. Държавите-членки приемат разпоредби относно санкциите, приложими при нарушаване на разпоредбите на настоящата директива, и предприемат всички необходими мерки за гарантиране на изпълнението им. Санкциите трябва да са ефективни, съразмерни и с възпиращ ефект.

ГЛАВА VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 37

Докладване и преразглеждане

1. На всеки три години държавите-членки информират Комисията за прилагането на настоящата директива посредством предоставяне на секторен доклад в електронна форма. Този доклад съдържа също информация за управлението на отработени масла и за постигнатия напредък в изпълнението на програмите за предотвратяване на образуването на отпадъци и, по целесъобразност, информация относно мерките за разширена отговорност на производителите, както е предвидено в член 8.

Докладът се изготвя въз основа на въпросник или схема, изработени от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 6 от Директива 91/692/ЕИО на Съвета от 23 декември 1991 г. относно стандартизиране и рационализиране на докладите за прилагане на някои директиви, свързани с околната среда⁽¹⁾. Докладът се предава на Комисията в рамките на девет месеца, считано от края на тригодишния период, за който се отнася.

2. Комисията изпраща въпросника или схемата на държавите-членки шест месеца преди началото на периода, за който се отнася секторният доклад.

3. Комисията публикува доклад за прилагането на настоящата директива в рамките на девет месеца, считано от получаването на секторните доклади от държавите-членки в съответствие с параграф 1.

4. В първия доклад, който се представя 12 декември 2014 г., Комисията преразглежда прилагането на настоящата директива, включително разпоредбите относно енергийната ефективност, и, при необходимост, представя предложение за ревизия. Докладът също така прави оценка на съществуващите програми, цели и индикатори на държавите-членки за предотвратяване на

отпадъци и съдържа преглед на възможността за програми на общностно равнище, включително схеми за отговорност на производителите за специфични потоци от отпадъци, цели, индикатори и мерки, свързани с действия за рециклиране, както и оползотворяване за получаване на материали и енергия, които могат да допринесат за по-ефективно изпълнение на целите, посочени в членове 1 и 4.

Член 38

Тълкуване и адаптиране към техническия прогрес

1. Комисията може да разработи насоки за тълкуване на определенията за оползотворяване и обезвреждане.

При необходимост се уточнява прилагането на формулата, отнасяща се за посочените в Приложение II R1 инсталации за изгаряне. Могат да се вземат предвид местните климатични условия, като например степента на студ и нуждата от отопление, доколкото те въздействат върху количествата енергия, които могат да бъдат технически използвани или произведени под формата на електричество, отопление, охлаждане или технологична пара. Местните условия в най-отдалечените региони съгласно член 299, параграф 2, четвърта алинея от Договора, както и в териториите, посочени в член 25 от Акта за присъединяване от 1985 г., могат също да бъдат взети предвид. Тази мярка, предназначена да измени несъществени елементи на настоящата директива, се приема в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 39, параграф 2.

2. Приложенията могат да бъдат изменени с оглед научния и технически прогрес. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 39, параграф 2.

Член 39

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет.

2. При позоваване на настоящия параграф, се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

3. При позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се взимат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

⁽¹⁾ ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр. 48.

Член 40

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазване на настоящата директива, в срок до 12 декември 2010 г.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или се придружават от това позоваване в случай на тяхното официално публикуване. Условието и редът за това позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки предават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, което приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 41

Отмяна и преходни разпоредби

Директиви 75/439/ЕИО, 91/689/ЕИО и 2006/12/ЕО се отменят, считано от 12 декември 2010 г.

Въпреки това, считано от 12 декември 2008 г., се прилага следното:

а) Член 10, параграф 4 от Директива 75/439/ЕИО се заменя със следното:

„4. Референтният метод на измерване за определяне на съдържанието на полихлорирани бифенили и полихлорирани терфенили (ПХБ/ПХТ) в отработени масла се определя от Комисията. Тази мярка, предназначена да измени несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приема в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 18, параграф 4 от Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно отпадъците (*).

(*) ОВ L 114, 27.4.2006 г., стр. 9.“

б) Директива 91/689/ЕИО се изменя, както следва:

и) Член 1, параграф 4 се заменя със следното:

„4. За целите на настоящата директива „опасни отпадъци“ означава:

— отпадъци, които са класифицирани като опасни отпадъци и фигурират в списъка, определен в Решение 2000/532/ЕО (*) на Комисията въз основа на приложения I и II към настоящата директива. Тези отпадъци трябва да притежават едно или

няколко от свойствата, изброени в приложение III. Списъкът взема предвид произхода и състава на отпадъците и, при необходимост, граничните стойности на концентрация. Списъкът периодично се преразглежда и, при необходимост, се ревизира. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 18, параграф 4 от Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно отпадъците (**).

— всички други отпадъци, за които дадена държава-членка счита, че притежават някое от свойствата, които са изброени в приложение III. Комисията се уведомява за подобни случаи и ги разглежда с цел адаптиране на списъка. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 18, параграф 4 от Директива 2006/12/ЕО.

(*) ОВ L 226, 6.9.2000 г., стр. 3.

(**) ОВ L 114, 27.4.2006 г., стр. 9.“

ii) Член 9 се заменя със следното:

„Член 9

Мерките, необходими за адаптиране на приложенията на настоящата директива към научно-техническия прогрес и за преразглеждане на списъка на отпадъците, посочен в член 1, параграф 4, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, като наред с друго я допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 18, параграф 4 от Директива 2006/12/ЕО.“

в) Директива 2006/12/ЕО се изменя, както следва:

и) Член 1, параграф 2 се заменя със следното:

„2. За целите на параграф 1, буква а) се прилага Решение 2000/532/ЕО на Комисията (*), в което се съдържа списък на отпадъците, принадлежащи към категориите, изброени в приложение I към настоящата директива. Списъкът периодично се преразглежда и, при необходимост, се ревизира. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 18, параграф 4.

(*) ОВ L 226, 6.9.2000 г., стр. 3.“

ii) Член 17 се заменя със следното:

„Член 17

Мерките, необходими за адаптиране на приложенията към научно-техническия прогрес, и предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 18, параграф 4.“

iii) Член 18, параграф 4 се заменя със следното:

„4. При позоваване на настоящия параграф, се прилага член 5а, параграфи от 1 до 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.“

Позоваванията на отменените директиви се тълкуват като позовавания на настоящата директива и се разбират в съответствие с таблица на съответствието, установена в приложение V.

Член 42

Влизане в сила

Настоящата директива влиза сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 43

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 19 ноември 2008 година.

За Европейския парламент

Председател

H.-G. PÖTTERING

За Съвета

Председател

J.-P. JOUYET

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ДЕЙСТВИЯ ПО ОБЕЗВРЕЖДАНЕ

- D 1 Подземно или наземно депониране (например депо и др.)
- D 2 Обработване на земята (напр. биоразграждане на течни или утаечни отпадъци в почвата и т.н.)
- D 3 Дълбочинно инжектиране (напр. инжектиране на изпомпани отпадъци в кладенци, солни находища или естествени хранилища).
- D 4 Повърхностни заграждения (напр. депониране на течни или утаечни отпадъци в ями, блата, лагуни и др.).
- D 5 Специално изградени депа (напр. депониране в отделни непромокаеми клетки, които са запечатани и изолирани помежду си и от околната среда, и др.)
- D 6 Изхвърляне във водни басейни, с изключение на морета и океани
- D 7 Изхвърляне в морета и океани, включително заравяне под морското дъно
- D 8 Биологично третиране, непосочено на друго място в настоящото приложение, водещо до образуване на крайни съединения или смеси, които се обезвреждат чрез някоя от дейностите с кодове D 1—D 12
- D 9 Физико-химично третиране, непосочено на друго място в настоящото приложение, водещо до образуване на крайни съединения или смеси, които се обезвреждат чрез някоя от дейностите с кодове D 1—D 12 (напр. изпаряване, сушене, калциниране и др.)
- D 10 Наземно изгаряне
- D 11 Изгаряне в морето (*)
- D 12 Постоянно съхраняване (напр. съхраняване на контейнери в мина и т.н.)
- D 13 Прегрупиране или смесване преди подлагане на някоя от дейностите с кодове D 1—D 12 (**)
- D 14 Препакетиране преди подлагане на някоя от дейностите с кодове D 1—D 13
- D 15 Съхраняване до извършването на някоя от дейностите с кодове D 1—D 14 (с изключение на временното съхраняване на отпадъците на площадката на образуване до събирането им) (***)

(*) Тази дейност е забранена от законодателството на ЕС и от международни конвенции.

(**) При отсъствие на друг подходящ код D, тук могат да се включат предварителни дейности преди обезвреждането, включително предварителна обработка като, *inter alia*, сортиране, трошене, уплътняване, пелетизиране, сушене, рязане, кондициониране, или разделяне преди подлагане на някоя от дейностите с кодове D1—D12.

(***) Временно съхраняване означава предварително съхраняване по смисъла на член 3, точка 10.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ДЕЙНОСТИ ПО ОПОЛЗОТВОРЯВАНЕ

- R 1 Използване на отпадъците предимно като гориво или друг начин за получаване на енергия (*)
- R 2 Възстановяване/регенериране на
- R 3 Рециклиране/възстановяване на органични вещества, които не са използвани като разтворители (включително чрез компостиране и други процеси на биологична трансформация) (**)
- R 4 Рециклиране/възстановяване на метали и метални съединения
- R 5 Рециклиране/възстановяване на други неорганични материали (***)
- R 6 Регенериране на киселини или основи
- R 7 Оползотворяване на компоненти, използвани за намаляване на замърсяването
- R 8 Оползотворяване на компоненти от катализатори
- R 9 Повторно рафиниране на масла или друга повторна употреба на масла
- R 10 Обработване на земната повърхност, водещо до подобрения за земеделието или околната среда
- R 11 Използване на отпадъците, получени в резултат на някоя от дейностите с кодове R 1—R 10
- R 12 Размяна на отпадъци за подлагане на някоя от дейностите с кодове R 1—R 11 (****)
- R 13 Съхраняване на отпадъци до извършването на някоя от дейностите с кодове R 1—R 12 (с изключение на временното съхраняване на отпадъците на площадката на образуване до събирането им) (*****)

(*) Това включва инсталации за изгаряне, предназначени за преработка на твърди битови отпадъци, единствено когато тяхната енергийна ефективност е равна или по-висока от:

— 0,60 за инсталациите, които са в експлоатация и са получили разрешение съгласно приложимото общностно законодателство преди 1 януари 2009 г.,

— 0,65 за инсталации, получили разрешение след 31 декември 2008 г.,

като се използва следната формула:

$$\text{Енергийна ефективност} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f)),$$

където:

E_p е годишното производство на енергия под формата на топлина или електричество. Изчислява се, като енергията под формата на електричество се умножава по 2,6, а енергията под формата на топлина, произведена за търговска употреба, се умножава по 1,1 (GJ/годишно)

E_f е годишното количество енергия, вложена в системата от горива, участващи в производството на пара (GJ/годишно)

E_w е годишното количество енергия, съдържаща се в третираните отпадъци, изчислено въз основа на нетната топлинна стойност на изгаряне на отпадъците (GJ/годишно)

E_i е годишният внос на енергия, като се изключват E_w и E_f (GJ/годишно)

0,97 е коефициент на загубите на енергия, дължащи се на дънната пепел и излъчването.

Тази формула се прилага в съответствие с референтния документ за най-добрите налични техники за изгаряне на отпадъци.

(**) Това включва също газификация и пиролиза, като компонентите се използват като химикали.

(***) Това включва почистване на почвата, водещо до оползотворяване на почвата и рециклиране на неорганични строителни материали.

(****) При отсъствие на друг подходящ код R, това може да включва предварителни дейности преди оползотворяването, включително предварителна обработка, като, *inter alia*, разглобяване, сортиране, трошене, уплътняване, пелетизиране, сушене, рязане, кондициониране, препаковане, разделяне, прегрупиране или смесване преди подлагане на някоя от дейностите с кодове R1—R11.

(*****) Временно съхраняване означава предварително съхраняване по смисъла на член 3, точка 10.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

СВОЙСТВА, КОИТО ПРАВЯТ ОТПАДЪЦИТЕ ОПАСНИ

- Н 1 „Експлозивни“: вещества и препарати, които могат да експлодират под въздействието на пламък, или които са по-чувствителни към удар или триене от динитробензола.
- Н 2 „Оксидиращи“: вещества и препарати, които предизвикват силно екзотермична реакция, когато влизат в контакт с други вещества, и по-специално със запалими вещества.
- Н 3-А „Лесно запалими“:
- течни вещества и препарати с температура на запалване под 21 °C (в това число изключително запалими течности), или
 - вещества и препарати, които могат да се нагорешат и накрая да се запалят, когато влязат в контакт с въздух с температурата на околната среда, без никакво прилагане на енергия, или
 - твърди вещества и препарати, които могат лесно да се запалят след кратък контакт с източник на огън, и които продължават да горят или да тлеят след отстраняване на източника на огън, или
 - газообразни вещества и препарати, които са запалими на въздух при нормално налягане, или
 - вещества и препарати, които в контакт с вода или влажен въздух отделят високо запалими газове в опасни количества.
- Н 3-Б „Запалими“: течни вещества и препарати с температура на запалване, равна на или по-висока от 21 °C и равна на или по-ниска от 55 °C.
- Н 4 „Дразнещи“: не-корозивни вещества и препарати, които при непосредствен, продължителен или многократен контакт с кожата или лигавицата, могат да причинят възпаление.
- Н 5 „Вредни“: вещества и препарати, които ако се вдишат или погълнат, или проникнат през кожата, могат да породят ограничени рискове за здравето.
- Н 6 „Токсични“: вещества и препарати (включително силно токсични вещества и препарати), които, ако се вдишат или погълнат, или проникнат през кожата, могат да породят сериозни, остри или хронични рискове за здравето и дори смърт.
- Н 7 „Канцерогенни“: вещества и препарати, които ако се вдишат или погълнат или ако проникнат през кожата, могат да причинят рак или да повишат честотата му.
- Н 8 „Корозивни“: вещества и препарати, които при контакт с жива тъкан, могат да я унищожат.
- Н 9 „Инфекциозни“: вещества и препарати, съдържащи жизнеспособни микроорганизми или техни токсини, които са известни, или за които има основание да се счита, че причиняват болести при хората или при други живи организми.
- Н 10 „Токсични за репродукцията“: вещества и препарати, които ако се вдишат или погълнат, или ако проникнат през кожата, могат да предизвикат ненаследствени вродени малформации или да увеличат честотата им.
- Н 11 „Мутагенни“: вещества и препарати, които ако се вдишат или погълнат, или ако проникнат през кожата, могат да предизвикат наследствени генетични дефекти или да повишат честотата им.
- Н 12 Отпадъци, които отделят токсини или много токсични газове при контакт с вода, въздух или киселина.
- Н 13 (*) „Сенсibiliзиращи“: вещества и препарати, които, ако се вдишат или проникнат през кожата, могат да предизвикат реакция на свръхчувствителност, така че при следваща експозиция на веществото или на препарата се причиняват характерни вредни ефекти.
- Н 14 „Токсични за околната среда“: отпадъци, които представляват или могат да представляват непосредствени или забавени рискове за един или повече компоненти на околната среда.

(*) доколкото са на разположение методи за изпитване.

Н 15 Отпадъци, способни по какъвто и да е начин след обезвреждане, да образуват други вещества, например инфилтрат, които притежават едно или повече от свойствата, изброени по-горе.

Забележки

1. Придаването на свойства на опасност като „токсични“ (и „силно токсични“), „вредни“, „корозивни“, „дразнещи“, „канцерогенни“, „токсични за репродукцията“, „мутагенни“ и „опасни за околната среда“ е направено въз основа на критериите, посочени в приложение VI към Директива 67/548/ЕИО на Съвета от 27 юни 1967 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етиктирането на опасни вещества ⁽¹⁾.
2. Когато е целесъобразно, за опасните препарати се прилагат пределните допустими стойности, посочени в приложения II и III към Директива 1999/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 1999 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно класифицирането, опаковането и етиктирането на опасни препарати ⁽²⁾.

Методи на изпитвания

Методите, които се използват, са описани в приложение V към Директива 67/548/ЕИО, както и в други свързани с въпроса документи на Европейския комитет по стандартизация (CEN).

⁽¹⁾ ОВ 196, 16.8.1967 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 200, 30.7.1999 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ПРИМЕРНИ МЕРКИ ЗА ПРЕДОТВРЯВАНЕ НА ОБРАЗУВАНЕТО НА ОТПАДЪЦИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 29**Мерки, които могат да засегнат рамковите условия, свързани с образуването на отпадъци.**

1. Използване на мерки за планиране или други икономически инструменти за насърчаване на ефикасното използване на ресурсите.
2. Насърчаване на изследователската и развойната дейност в областта на достигането на по-чисти и с по-малко отпадъци продукти и технологии, както и разпространяването и използването на резултатите от тази изследователска и развойна дейност.
3. Разработване на ефективни и целесъобразни показатели за натиска върху околната среда, свързан с образуването на отпадъци, чиято цел е да допринесе за предотвратяване образуването на отпадъци на всички равнища, от сравнения на продуктите на общностно равнище и действия на местни органи, до национални мерки.

Мерки, които могат да засегнат фазата на проектиране и производство и разпространение

4. Насърчаване на съобразеното с околната среда проектиране (систематично отчитане на екологичните аспекти при разработването на продуктите с цел подобряване на „екологичното поведение“ на продукта през целия му жизнен цикъл).
5. Предоставяне на информация относно техниките за предотвратяване на образуването на отпадъци с цел улесняване на прилагането на най-добрите налични техники от промишлеността.
6. Организиране на обучение на компетентните органи по отношение на включването на изисквания за предотвратяване на образуването на отпадъци в разрешената съгласно настоящата директива и Директива 96/61/ЕО.
7. Включване на мерки за предотвратяване образуването на отпадъци в инсталациите, които не попадат в обхвата на Директива 96/61/ЕО. Където е целесъобразно, тези мерки могат да включват оценки или планове за предотвратяване образуването на отпадъци.
8. Използване на разяснителни кампании или оказване на подкрепа на бизнеса — финансова, за вземане на решение или друг вид подкрепа. Вероятно е тези мерки да са особено ефективни, когато са насочени и пригодени за малките и средни предприятия и се осъществяват чрез установени бизнес мрежи.
9. Използване на доброволни споразумения, експертни групи на потребители/производители или секторни преговори с оглед на това съответните предприятия или промишлени сектори да съставят свои собствени планове или цели за предотвратяване образуването на отпадъци, или да внесат корекции в продукти или опаковки, от които се получава голямо количество отпадъци.
10. Насърчаване на надеждни системи за екологично управление, включително EMAS и ISO 14001.

Мерки, които могат да засегнат фазата на потребление и употреба

11. Използване на икономически инструменти като стимули за „чисти покупки“ или въвеждане на задължително заплащане от потребителите за определен продукт или елемент за опаковка, които иначе биха се предоставяли безплатно.
12. Използване на разяснителни кампании и предоставяне на информация, насочена към широката общественост като цяло или към специфични групи от потребители.
13. Насърчаване на надеждни екомаркировки.
14. Споразумения с производителите, като например работа на експертни групи за съответните продукти, каквато е практиката в рамките на интегрираните политики за продуктите, или с търговците на дребно по въпросите за наличие на информация във връзка с предотвратяване образуването на отпадъци и за продукти с по-малко отрицателно въздействие върху околната среда.
15. В контекста на обществените и корпоративните поръчки — включване на критерии за защита на околната среда и предотвратяване образуването на отпадъци в обявите за търгове и в договорите, съгласно Наръчника за екологичните обществени поръчки, публикуван от Комисията на 29 октомври 2004 г.
16. Насърчаване на повторната употреба и/или поправка на подходящи изхвърлени продукти или на техните компоненти чрез използването на образователни, икономически, логистични или други мерки, като например създаване или подкрепа на акредитирани центрове и мрежи за поправка и повторна употреба, най-вече в гъсто населените райони.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТВИЕТО

Директива 2006/12/ЕО	Настоящата директива
Член 1, параграф 1, буква а)	Член 3, точка 1
Член 1, параграф 1, буква б)	Член 3, точка 5
Член 1, параграф 1, буква в)	Член 3, точка 6
Член 1, параграф 1, буква г)	Член 3, точка 9
Член 1, параграф 1, буква д)	Член 3, точка 19
Член 1, параграф 1, буква е)	Член 3, точка 15
Член 1, параграф 1, буква ж)	Член 3, точка 10
Член 1, параграф 2	Член 7
Член 2, параграф 1	Член 2, параграф 1
Член 2, параграф 1, буква а)	Член 2, параграф 1, буква а)
Член 2, параграф 1, буква б)	Член 2, параграф 2
Член 2, параграф 1, буква б), подточка i)	Член 2, параграф 1, буква г)
Член 2, параграф 1, буква б), подточка ii)	Член 2, параграф 2, буква г)
Член 2, параграф 1, буква б), подточка iii)	Член 2, параграф 1, буква е) и параграф 2, буква в)
Член 2, параграф 1, буква б), подточка iv)	Член 2, параграф 2, буква а)
Член 2, параграф 1, буква б), подточка v)	Член 2, параграф 1, буква д)
Член 2, параграф 2	Член 2, параграф 4
Член 3, параграф 1	Член 4
Член 4, параграф 1	Член 13
Член 4, параграф 2	Член 36, параграф 1
Член 5	Член 16
Член 6	—
Член 7	Член 28
Член 8	Член 15
Член 9	Член 23
Член 10	Член 23
Член 11	Членове 24 и 25
Член 12	Член 26
Член 13	Член 34
Член 14	Член 35
Член 15	Член 14
Член 16	Член 37
Член 17	Член 38
Член 18, параграф 1	Член 39, параграф 1

Директива 2006/12/ЕО	Настоящата директива
—	Член 39, параграф 2
Член 18, параграф 2	—
Член 18, параграф 3	Член 39, параграф 3
Член 19	Член 40
Член 20	—
Член 21	Член 42
Член 22	Член 43
Приложение I	—
Приложение IIА	Приложение I
Приложение IIБ	Приложение II

Директива 75/439/ЕИО	Настоящата директива
Член 1, параграф 1	Член 3, точка 18
Член 2	Членове 13 и 21
Член 3, параграфи 1 и 2	—
Член 3, параграф 3	Член 13
Член 4	Член 13
Член 5, параграф 1	—
Член 5, параграф 2	—
Член 5, параграф 3	—
Член 5, параграф 4	Членове 26 и 34
Член 6	Член 23
Член 7, буква а)	Член 13
Член 7, буква б)	—
Член 8, параграф 1	—
Член 8, параграф 2, буква а)	—
Член 8, параграф 2, буква б)	—
Член 8, параграф 3	—
Член 9	—
Член 10, параграф 1	Член 18
Член 10, параграф 2	Член 13
Член 10, параграфи 3 и 4	—
Член 10, параграф 5	Членове 19, 21, 25, 34 и 35
Член 11	—
Член 12	Член 35
Член 13, параграф 1	Член 34

Директива 75/439/ЕИО	Настоящата директива
Член 13, параграф 2	—
Член 14	—
Член 15	—
Член 16	—
Член 17	—
Член 18	Член 37
Член 19	—
Член 20	—
Член 21	—
Член 22	—
Приложение I	—

Директива 91/689/ЕИО	Настоящата директива
Член 1, параграф 1	—
Член 1, параграф 2	—
Член 1, параграф 3	—
Член 1, параграф 4	Член 3, параграф 2 и член 7
Член 1, параграф 5	Член 20
Член 2, параграф 1	Член 23
Член 2, параграфи 2 — 4	Член 18
Член 3	Членове 24, 25 и 26
Член 4, параграф 1	Член 34, параграф 1
Член 4, параграф 2, точка 3	Член 35
Член 5, параграф 1	Член 19, параграф 1
Член 5, параграф 2	Член 34, параграф 2
Член 5, параграф 3	Член 19, параграф 2
Член 6	Член 28
Член 7	—
Член 8	—
Член 9	—
Член 10	—
Член 11	—
Член 12	—
Приложения I и II	—
Приложение III	Приложение III